

Dramatické Studio

„ČIN“

v P r a z e

Repertoár „ČINU“ - zima 1943-44

6. prosince v 19.30	Mir. Macháček Melancholický karneval Frant. Markup Manuel Menendez
13. prosince v 19.30	Déda Papež Věčný Kychot
20. prosince v 19.30	Déda Papež Věčný Kychot
27. prosince	Nehraje se
3. ledna	Nehraje se
10. ledna v 19.30	Déda Papež Věčný Kychot
17. ledna v 19.30	H. Drachmann Byl jednou jeden král
24. ledna v 19.30	F. X. Svoboda Olga Rubešová
31. ledna v 19.30	Mir. Macháček Láska Catullova Pavel Tkadlec Zkrocení Satyra

Na titulní straně **MILLOŠ VÁVRA** a **OTAKAR SKALSKÝ**
jako **QUIJOTE** a **SANCHO**
v „**MELANCHOLICKÉM KARNEVALU**“

Foto Truneček

DRAMATICKÉ STUDIO

Reditel Déda Papež

„Čin“
v Praze

DIVADLO V PRAZE II., VE SMEČKÁCH 26

M A T I N É

Miroslav MACHÁČEK

MELANCHOLICKÝ KARNEVAL

Chvilka španělské nálady. — Režie a scéna Miloš Vávra. — Masky Jaroslav Čermák. — Kostýmy Jan Svátek.

OSOBY:

Malír	Karel Janda
Carmen	Zdenka Pucová
Don José	Štěpán Skalský
Don Quijote	Miloš Vávra
Sancho Panza	Otakar Skalský
Kastilský sedlák	Jaromír Modrý
Kastilské děvče	Helena Schneiderová
Cikánka	Eva Vondráková

František MARKUP

MANUEL MENENDEZ

Romance o jednom dějství podle Edmonda de Amicis.

OSOBY:

Don Manuel Menendez	Mirek Mokošín
Fermina	Eva Vondráková
Sousedka Ferminina	Helena Schneiderová
Pablo, chlapec	Marie Landová
●	
Hermogenes	Miloš Vávra
Luis	Karel Janda
Barbara	Zdenka Pucová
Kytarista	Otakar Skalský

Poesie země na jih od Pyreneí

Improvisace . . .

Někdy se jí zachce člověku. Po denních starostech, po neměnitelně pravidelné všednosti i po namahavé cestě za pevně daným cílem zachce se jí duši, toužící po volnosti. A tak myšlenky těkají z místa na místo, probouzejíce v srdci vzpomínky hned na ten, hned na onen dojem, který snad kdysi dovedl potěšit.

Improvisace . . .

Působila i na Miroslava Macháčka při jeho práci na »Melancholickém karnevalu«. Zlákala ho svou pestrostí a dodala tak jeho dílku mnohotvárnosti a měnivosti, která dovede získat i netečného pozorovatele. Verše Antonia Machada a Juana Ramóna Jiménesa (v překladech Fr. Nechvátala a L. Čivného) setkávají se tu s nesmrtelným dílem Cervantésovým (v překladu V. Černého) a prolínají se hned do úsměvných, hned epických, hned zase melancholických variant. Co jiného zbude režisérovi, co jiného zbude herci, než podat se té směsí, splynout s ní, lehce rozvířit melodii a rytmus verše a hodit je do obecnosti tak, jako se házejí karnevalové spirály. A přidá-li se k tomu trochu španělských rekvizit, není to snad proto, aby se mocí vyvolalo ovzduší té slunné země na jih od Pyreneí, nýbrž aby svoji krásnou tanečnici v barvě, aby zrak, stejně iako sluch, byl účasten masopustního veselí nálad, jež ovládly jeviště.

Improvisace . . .

Její kouzlo je tak silné, že se ho člověk jen nered vzdává. A nemusí-li, nevzdá se ho vůbec. Proto i režie Markupova »Manuela Menendeze« podlela její lákavé přitažlivosti. A tak se stalo, že zůstáváme i zde v onom zvláštním oparu masopustu, který dává pravdivost i sebe neuvěřitelnějším snům. Kdosi vypravuje příběh o lásce mužného Manuela ke krásné Fermině. Poznáváme hned tu veselou společnost vypravěčů. Ještě před chvílí si říkali: Quijote, malíř, Carmen. Ale to je již omrzelo a nazývají se Hermogenem, Luisem a Barbarou. Ale to je vedlejší věc. Nás více zajímá jejich vypravování a přesvědčivost hlasu, kterým dovedou rozlínat naši - a zdá se, že i svou vlastní - fantasii tak, že si maně evokujeme odkudsi z neznáma postavy obou milenců a zcela mimo očekávání je spatříme náhle na jevišti. A tak jsme svědky několika úseků dávno zapomenuté historie lásky a nenávisti, urážející žárlivosti a smířujícího odpuštění. A jsou-li někdy bytosti naší představivosti tak mlhavé, že již nerozpoznáváme spojující nit děje, naši vyprávěči nám rádi pomohou vysvětlující větou. Ovšem nechtějte na nich, aby byli zcela pravdiví. Vždyť i na ně působí touha po nespoutanosti.

Improvisace . . .

Má svůj půvab, má svou neodolatelnost. A dovede-li při tom dát i chvíli oddechu, dovede-li nás uvést do jiných světů, dovede-li v nás vyvolat aspoň přelud něčeho, po čem snad někdy zatoužíme, má i svoji oprávněnost. A naše myšlenky nechť potom vděčně vzpomenu síly, která nás tak jemně ztrhla ve svou moc a naše rty nechť tiše zašep-
tají její jméno.

Improvisace . . .

Miloš Vávra.

DRAMATICKÉ STUDIO

Ředitel Děda Papež

„Čin“
v Praze

DIVADLO V PRAZE II., VE SMEČKÁCH 26

Miroslav MACHÁČEK

MELANCHOLICKÝ KARNEVAL

Chvilka španělské nálady. — Režie a scéna Miloš Vávra. — Masky Jaroslav Čermák. — Kostýmy Jan Svátek.

OSOBY:

Malíř	Karel Janda
Carmen	Zdenka Pucová
Don José	Štěpán Skalský
Don Quijote	Miloš Vávra
Sancho Panza	Otakar Skalský
Kastilský sedlák	Jaromír Modrý
Kastilské děvče	Helena Schneiderová
Cikánka	Eva Vondráková

František MARKUP

MANUEL MENENDEZ

Romance o jednom dějství podle Edmonda de Amicis.

OSOBY:

Don Manuel Menendez	Mirek Mokošín
Fermina	Eva Tomigová
Sousedka Ferminina	Helena Schneiderová
Pablo, chlapec	Marie Landová
●	
Hermogenes	Miloš Vávra
Luis	Karel Janda
Barbara	Zdenka Pucová
Kytarista	Otakar Skalský

Poesie země na jih od Pyreneí

Improvisace . . .

Někdy se jí zachce člověku. Po denních starostech, po neměnitelně pravidelné všednosti i po namahavé cestě za pevně daným cílem zachce se jí duši, toužící po volnosti. A tak myšlenky těkají z místa na místo, probouzejíce v srdci vzpomínky hned na ten, hned na onen dojem, který snad kdysi dovedl potěšit.

Improvisace . . .

Působila i na Miroslava Macháčka při jeho práci na »Melancholickém karnevalu«. Zlákala ho svou pestrostí a dodala tak jeho dílku mnohotvárnosti a měnivosti, která dovede získat i netečného pozorovatele. Verše Antonia Machada a Juana Ramóna Jiménesa (v překladech Fr. Nechvátala a L. Čivného) setkávají se tu s nesmrtelným dílem Cervantésovým (v překladu V. Černého) a prolínají se hned do úsměvných, hned epických, hned zase melancholických variant. Co jiného zbude režisérovi, co jiného zbude herci, než podat se té směsí, splynout s ní, lehce rozvířit melodii a rytmus verše a hodit je do obecenstva tak, jako se házejí karnevalové spirály. A přidá-li se k tomu trochu španělských rekvizit, není to snad proto, aby se mocí vyvolalo ovzduší té slunné země na jih od Pyreneí, nýbrž aby zvuk měl svoji krásnou tanečnici v barvě, aby zrak, stejně iako sluch, byl účasten masopustního veselí nálad, jež ovládly jeviště.

Improvisace . . .

Její kouzlo je tak silné, že se ho člověk jen nered vzdává. A nemusí-li, nevzdá se ho vůbec. Proto i režie Markupova »Manuela Menendeze« podlela její lákavé přitažlivosti. A tak se stalo, že zůstáváme i zde v onom zvláštním oparu masopustu, který dává pravdivost i sebe neuvěřitelnějším snům. Kdosi vypravuje příběh o lásce mužného Manuela ke krásné Fermině. Poznáváme hned tu veselou společnost vypravěčů. Ještě před chvílí si říkali: Quijote, malíř, Carmen. Ale to je již omrzelo a nazývají se Hermogenem, Luisem a Barbarou. Ale to je vedlejší věc. Nás více zajímá jejich vypravování a přesvědčivost hlasu, kterým dovedou rozlínat naši - a zdá se, že i svou vlastní - fantasií tak, že si maně evokujeme odkudsi z neznáma postavy obou milenců a zcela mimo očekávání je spatříme náhle na jevišti. A tak jsme svědky několika úseků dávno zapomenuté historie lásky a nenávisti, urážející žárlivosti a smířujícího odpuštění. A jsou-li někdy bytosti naší představivosti tak mlhavé, že již nerozpoznáváme spojující nit děje, naši vyprávěči nám rádi pomohou vysvětlující větou. Ovšem nechtějte na nich, aby byli zcela pravdiví. Vždyť i na ně působí touha po nespoutanosti.

Improvisace . . .

Má svůj půvab, má svou neodolatelnost. A dovede-li při tom dát i chvíli oddechu, dovede-li nás uvést do jiných světů, dovede-li v nás vyvolat aspoň přelud něčeho, po čem snad někdy zatoužíme, má i svoji oprávněnost. A naše myšlenky nechť potom vděčně vzpomenou síly, která nás tak jemně ztrhla ve svou moc a naše rty nechť tiše zašeptají její jméno.

Improvisace . . .

Miloš Vávra.

DROBNOSTI

Jako nejbližší premíeru uvedeme v režii Jaroslava Hynka rukopisnou novinku Papežovu VĚČNÝ KYCHOT. V hlavních rolích vystoupí Liba Zelenková, Dagmar Neumannová, Miroslav Macháček a Děda Papež. Dále hrají Pucová, Vondráková a Vávra. Poprvé 13. prosince, reprisy 20. prosince a 10. ledna 1944.

Drama F. X. Svobody OLGA RUBEŠOVÁ bude mít premíeru 24. ledna 1944 v režii Dědy Papeže, na scéně arch. Františka Marka, s Dagmar Neumannovou v titulní úloze. Dále hrají Šteflířková, Vondráková, Zelenková, Bílek, Janda, Macháček, Mokošín a jiní. Reprisy budou v únoru 1944.

Drachmannova pohádka BYL JEDNOU JEDEN KRÁL, která dosáhla při své listopadové premíere tak pěkného úspěchu, bude mít další reprisu 17. ledna.

Na únor připravujeme večer Jiřího Wolkra v režii Hynkově.

Mrstíkov ch slavné drama MARYŠA bude uvedeno »Čin« v režii Papežově koncem měsíce února. Titulní úlohu studuje Liba Zelenková.

Na zakončení sezony přijal »Čin« původní veselohru Bohuslava Vávry DOSTAVNÍK ŠTĚTÍ.

V zimních měsících zajíždí »Čin« do Zruče nad Sázavou, kde bude hrát Šamberkova J. K. TYLA nebo Cenkovu veselohru ZÁHADA POD CIMBURÍM.

Poslední jarní literární večer bude věnován opět mladým autorům, mezi nimiž uvede Marcel Hudec svou jednoaktovou hru LEONISA.

ARstudio

natačí gramofonové desky
pro soukromý archiv umělců. Na-
točí také Váš hlas, Vaši hru i zpěv.
AR studio slouží umění i soukro-
mým zálibám. Poslouží i Vám.

AR studio, Praha, palác Lucerna,
schodiště proti vchodu do Velkého sálu, 5. patro (zdvíž-)

Divadelní a filmové kostýmy jen od

JANA SVÁTKA

Praha I., Perštýn 18, Husova 4. Tel. 35770

Malby pokojů provádí firma

J. SLABIHOUBEK

Praha XII., Höflerova 3. Telefon 513-16

Dobré šaty od krejčího

Josefa Průdka,

Praha XII., Schwerinova 22

Telefon 395-91

Fotoamatérům dobře poradí a jejich snímky vypracuje

fotograf **TRUNEČEK**

VINOHRADY, Mnichovská 56, tel 287-33

Tiskopisy všeho druhu zhotoví Vám knihtiskárna

ANTONÍN STROJIL

Praha XIII.-Vršovice, Kodaňská tř. 11.

TELEFON 561-86

KLOBOUKY

HRABĚ VINOHRADY